

[Glistrup]

Sådan er situationen om denne meget omtalte sag. Enhver må med den vægt, man har lagt på dette som et fundament og rygmarven i den økonomiske politik, kunne sige sig selv, at hvis det ikke var, fordi politikerne er så bange for at tabe ansigt, så kunne man, når det nu smuldrer til at blive så lidt, akkurat lige så godt have undgået denne enorme administrationskolos på lerbatter, som det hele vejen igennem repræsenterer.

Hvorfor sætter man ikke en streg over det hele og gerne – for at få ministerens partifarve frem – en rød streg, sådan at man med andre ord totalt får det her makværk væk?

Så kommer man til, at for 1987, et tilfældigt år i verdenshistorien, skal man opkræve 880 mio. kr., hvoraf de 870 indbetales til nogle mærkelige amfibiepensjonsordninger. Der bliver her indbetalt 870 mio. kr. på noget, som ingen verdens mennesker kender til ud over sådan almindeligt bureaukrati.

Kunne vi i hvert fald ikke blive fri for, at de 90-årige skal indbetale til denne pensionsordning og de 85-årige og de 80-årige og de 75-årige? Kunne man ikke få forligspartierne til i hvert fald at komme så langt? Det vil i hvert fald være en af de nyttige ting, som Fremskridtspartiet, der altid sagtmødt arbejder for det saglige og virkelighedsnære og realistiske i dette land, vil forsøge om vi dog ikke kunne medvirke til.

Det her nævnte drejer sig om lovforslagets § 1, som er den eneste, der hidtil har været omtalt.

Derudover er der en § 2, hvor regeringen på sædvanlig måde jager væk fra realiteterne og vil vælte det over på forskellige børsmæglerfirmaer, og hvad ved jeg, for at de kan redde de umulige kastanier ud af ilden for regeringen.

§ 2 er faktisk heller ikke god. Der kommer også ændringsforslag til den fra Fremskridtspartiet.

Men det værste hykleri i denne sag var ikke regeringens, det var den socialdemokratiske ordførers vasken hænder i slutningen af talen, hvor hun siger: Nu håber vi virkelig, at regeringen vil kunne stå til ansvar vedrørende det, der er tale om her.

Regeringen er aldeles ansvarsløs. Dette hus er aldeles ansvarsløst – som det ses. Ansvar er det mest tomme, der overhovedet eksisterer. Vi er valgt til Folketinget for at sørge for ordentli-

ge ting, og så kan man ikke optræde som fru Pia Pontius Pilatus Gjellerup, som vi hørte stå heroppe og skubbe alt væk fra sig.

Lad Folketinget tage et ansvar! Afskaf dette makværk! Det vil Fremskridtspartiet fortsat arbejde for.

Elisabeth Arnold (RV):

Så er vi endelig samlet igen. Endnu en gang har vi fundet sammen om de skattepolitiske ordføreres kæreste beskæftigelse i nyere tid: lov om afgift af renter af forbrugslån.

Siden det nye folketing trådte sammen efter valget den 10. maj, har denne renteaftagelse været på dagsordenen mange gange med højst forskelligt sigte, på foranledning af adskillige partier, med flere interessante partialalliancer og med forskellige udfald efter folketingsbehandlingerne.

Omsider er vi nu fremme ved et forslag, som forhåbentlig betyder, at vi nu behandler renteaftagelsen for sidste gang i lang, lang tid, og forhåbentlig er det lykkedes at få taget så mange misteltene i ed, at et meget bredt flertal herinde kan støtte lovforslaget, så vi kan få det vedtaget.

Forhistorien har jo vist, at alle partiers skatteordførere med undtagelse af Fremskridtspartiets har været enige i sigtet, nemlig en dæmpning af det lånefinansierede privatforbrug. Men har man været enig i retningen og i sigtet, har der til gengæld været ret megen uenighed om omfanget af skydeskiven og om adskillige detailspørgsmål, som er dukket op, efterhånden som lovens barske virkelighed nærmede sig skatteydernes lommer og regnskabets time indfandt sig.

Alle har vi måttet bøje os i bestræbelserne på at finde en løsning, der friholder personer eller grupper, der ikke burde rammes, og samtidig har vi skullet prøve at finde en mere administrerbar løsning, der var mere gennemskuelig for såvel ekspert som menigmand. Om disse to formål er opnået med det foreliggende lovforslag, vil vi formentlig aldrig nogen sinde få opklaret.

Renteafgiften er, som flere har været inde på, som alle andre afgifter upopulær, og der vil naturligvis ikke være mange skatteydere, der takker Folketinget for, at det pålægger dem en ekstra afgift.